

A repülőklubosok nem adják fel...

FOTÓ: NAGY LÁSZLÓ

Kinek a szárnyai alatt?

(Folytatás az 1. oldalról.)

A szegedi repülőtér jelene és jövője nem először, s már most látszik, nem utoljára témája lapunknak. Ez idő szerint az ad ismételt aktualitást az ügynek, hogy a Délvidéki Aero Club előterjesztést készített a polgármesteri hivatal egészségügyi, illetve városfejlesztési és -üzemeltetési kérdésekkel foglalkozó szakbizottságai számára, s ebben részletes indoklást adja, miért kívánatos, hogy a város 1992. évi költségvetésébe bekerüljön a repülőtér támogatásának 5 millió forintos tétele. A bizottságok a kérést pártolón továbbították a közgyűlés elé, mely legutóbbi ülésén 2,3 millió forint erejéig méltányolta a reptérfejlesztés szükségességét. Hogy ebből mire futja majd, s hogy kiegészíti-e a megye költségvetése további milliókkal a DAC saját bevételeiből előteremthető 2,4 milliót, korai még megkérdezni. De nem felesleges talán összefoglalnunk, hogy az elmúlt egy év alatt mire fordították a múlt esztendőben a repülőtérieknek juttatott támogatást, melynek értékét megokszorozta a DAC-tagok áldozatos munkálkodása. (A klub tavaly 1,5 millió forintos bértámogatással, 1,5 millió forint beruházási támogatással és egy pénzügyi értelemben alaposan „helybenhagyott” – de elvben elfogadott – koncepcióval látott neki az 1991-es repülőidény feladatainak.)

Elkészült tavaly a repülőtér komplex geodéziai felmérése, az országos koordináta-rendszerbe illetően négy alappont állandósításával együtt. Ezek teszik lehetővé, hogy a reptér rákerülhessen a nemzetközileg elfogadott térképekre, hogy adatait hivatalosan közzétegyék.

A Csomiép közreműködésével ideiglenes utasforgalmi területet alakítottak ki, melyen külön konténerirodát helyeztek el, ezzel teremtv meg a ki-és beléptetőkör közreműködő hatóságok, vámosok, határőrök, biztonságiak, egészségügyi biztosok munkájának feltételeit. Egy további konténer a különféle szolgáltatásoké – ez a jegyváltás, pénzváltás, taxirendelés, autókölcsönzés, büfé helyszíne. Jobb megoldás nem lévén, az utasok fehér murvával borított, szabadtéri várakozóhelyre kényszerülnek. Már ez is nagy dolog ahhoz képest, hogy korábban a hatósági emberek „törökülésben”, a fűben kezelték az útleveleket, végezték a vámvizsgálatot.

Az elvonuló szovjet katonai alakulattól tavaly jutányos áron vettek meg egy harcokcsitzáról szint – elbontották, kiszállították, újra felállították a vázzerkezetét. Az idei esztendő feladata lesz az 1120 négyzetméteres, oldalhajós hangár befejezése. De a gépek indításához üzemanyag is kell, ráadásul egyre többféle: két, 25 köbméteres tartályt helyeztek a föld alá, s beérveket még két 20 köbméterest is.

A tavalyi eredménylistára kívánczik még, hogy a közérdekű forgalom hiányzó szociális helységeinek pótlására a barakképület vizesblokkjait tatarozás után megnyitották az utasok előtt. Kimáztolták az első világháborúbeli vázzerkezetet a régi hangárban is.

A DAC-nál – a fejlesztéseken túl – a legfontosabbnak azt tartják az önkormányzati bértámogatásnak köszönhetően együtt tarthatták szakembereiket, azt a csapatot, mely az év minden napján készen állt gépeket fogadni és kiszolgálni.

A repülőtéri forgalmi statisztika azt mutatja, hogy a sportrepülés a legnagyobb tétel, de az egészségügyi repülés, a légi személyszállítás is egyre hangsúlyosabb, s

mindezek mellett évente 30-40, tizenéves repülő-növendék és 90 ejtőernyős fiatal kiképzése – a pénzügyi és erkölcsi felelősséggel együtt – hárul a DAC-ra. S nem tulzó talán a megállapítás, hogy a térség sportrepülési szempontból is kiváló időjárásának, a szegedi versenyek jó hírének, a klub élsportolójának, szakembereinek, s a vendégszerető városnak is köszönhetően mind a hazai, mind a határon kívüli repülőknél kedvelt repülőparadicsom lett a szegedi reptér.

Arra a kérdésre, hogy vajon milyen okai lehetnek a légi személyszállítási igények észrevehető növekedésének, Podolcsák András repülőtér-vezetőtől kaptunk választ. Ami a „kínálati oldalt” illeti, jól jött, hogy a légiutakat tiltó-béklőző hatósági szabályok enyhültek, hogy a korábban állami érdekeltségű repülőcégek munka nélküli maradt gépei és szakemberei személyszállítási vállalkozásba menekültek, s megjelentek a gazdaság tőkeerős vállalkozásai is a légi szolgáltatási piacon. Közben bővültek az idegenforgalmi vállalkozások programjai a repülőutak lehetőségeivel. Az utasok számának növekedését pedig azzal lehet magyarázni, hogy a hosszú évek alatt kielégíthetetlen repülési vágyak most végre „testet ölthetnek”, ha csak egy város fölötti sétarepülés formájában is. A Dél-Alföld közéleti, kulturális és tudományos kisugárzása is vonzóerő azok számára, akiknek elérhető közlekedési eszközük a repülő, s persze egyre több az olyan üzletember, aki külsőségekből is ad magára, meg az ideje is drága. Növelte – igaz, a politikai helyzet miatt csak hat utazással – a reptér forgalmát a Szabadka és Szeged közt kísérleti jelleggel megindított charterjáratát. A NAVA-AIR légitársaság által Grazba és Linzbe vitt utasok szintén azt a meggyőződést erősítették, hogy a város és környéke bekapcsolódása az európai légiközlekedésbe elválaszthatatlan a reptér fejlesztésétől.

Ennek rövidtávú, de a távlati koncepcióval összefüggő feladata, hogy a reptér az év minden napján nyújthasson irányító (AFIS) és műszaki szolgáltatást. Igazából 1993-ig halasztható el csak a reptéri bekötőtúlról leágazó, a forgalmi területhez vezető, belső feltárási út és parkoló megépítése. A tavalyi geodéziai munkálatok után most már beadhatók a Légügyi Főhatósághoz a közzétételi okmányok. Ami a munkaterületet illeti: a szabványoknak megfelelően a főpályák és pályák mágneses irányszögeit azonosító számokkal kell ellátni, a gyeprágatokat murvával kell feltölteni.

A Magyar Légiforgalmi Tájékoztató Szolgálat (AIS) rendszerén keresztül a nemzetközi légiforgalmi szolgálatok által használt telexrendszerhez kapcsolható, postai telexvonalat és –gépet kell telepíteni, az irányítás biztonsága érdekében pedig irányító antennarendszert kell beszerezni. Kellene még földi rádió navigációs és fénytechnikai berendezések, szükség volna meteorológiai műholdvív és feldolgozó számítógéprendszerre, az üzemanyag és repülőgéptárolók mielőbbi befejezésére. Nem kisftlú e program, de indokolt – mondják a támogatást kérő „dacolók”.

PÁLFY KATALIN

A késlekedés ára

Kiknek a türelmével lehetett hónapokig visszaélni? Kiktől nem kell(ett) tartani, hisz nem tüntetnek, nem sztrájkolnak, érdekképviseelő hiányában nem hallatják a hangjukat a Parlamentben. A válasz gondolom senkinek sem okoz nehézséget. A nyugdíjasok azok, akik csendben maradtak, és birka-türellemmel vártak. Nem hiába. Negyedéves csúszással ugyan, de megkapják emelt nyugdíjukat.

De ne tessenek most sem örülni, mert picit még türelmesnek kell lenni, hiszen a késői parlamenti döntés miatt, márciusban a postás még a régi nyugdíjjal cseppet, és csak áprilisban kapják meg a 13 százalékkal növekedett díjat. A januári, februári, márciusi elmaradást – merthogy visszamenőlegesen is jár a nyugdíj-emelés – szintén csak áprilisban kézbesítik.

Persze kérdés, hogy mikor? Az áprilisban esedékes nyugdíjjal együtt avagy külön, más időpontban?

Önöknek kedves nyugdíjasok ez valószínűleg édes mindegy, hiszen vártak eleget ahhoz, hogy 1-2 hét tolódás már fel sem tűnik.

De tessenek csak számolni! Magyarországon két és fél millió nyugdíjas él. A pénz-utalványozás minimálisan 20 forint létszen nyugdíjanként. Ha külön postázzák a visszamenőlegesen járó emelést, és nem az áprilisi nyugdíjakkal együtt kézbesítik, akkor ez az „akció” a Nyugdíjfolyósító Intézetnek vagy az államkasszának 50 millió forintjába kerül.

Párbeszéd Ilonával

(Folytatás az 1. oldalról.)

– Honnan tudta, mit kell csinálnia a zsinórral?

– Láttam egyszer..., a tévében.

– Milyen volt a csecsemő?

– Egy pillanatra láttam az egész gyereket. Úgy ekkora – mutatta kezével – a feje..., az mintha aránytalanul kisebb lett volna. Nem is mozdult, nem is nyöszörgött..., nem sírt... Nem élt.

– Akkor miért mondta a rendőröknek, hogy mozgott a keze?

– Én ezt nem mondtam.

– Azt se, hogy nem akarta a gyereket, titkolta a terhességét, hogy előre kitervelte az egészet?

– Nem..., nem. Azt mondták, úgy sem hiszik el, amit mondok.

– Akkor miért írta alá a nyomozati jegyzőkönyveket?

– El sem olvastam.

– Térjünk vissza a szülésre.

Mikor kinn volt a csecsemő, gondolt-e valamire? Hogy meg kellene nézni, megpaskolni az arcát... Benne volt a szája a vízben?

– Nem volt benne. Hányingerem volt, kicsit véreztem. Tanácstalan voltam... Betámo-lyogtam a szobába, lefeküdtem, és rögtön elaludtam. A csecsemő a kagylóban maradt. Nem élt.

– Lehúzta a vizet?

– Nem.

– Miért nem vette ki a gyereket? Mi a véleménye, gondos eljárás volt ez?

E kérdés úgy hangzott, mint halotti ítélet. Végtelenné tűnő másodpercekig síri csend volt a teremben...

Másnap, amikor felébredt, a

kisfiát Ilona egy nejlonzacskóba tette. Majd kivitte a kukába. A következő nap, vasárnap annyira erősödött a vérzése, hogy a barátja kíséretében a női klinikán kért segítséget. Nem tudta, hogy a nőknek meg kell szülni a méhlepényt is. A klinikán szabadították meg a már oszlásnak indult buroktól. Ilona felépült.

A csecsemőt hiába keresték Szeged valamennyi számításhoz jöhető szeméttárolóhelyén. Ilona vallomására kellett hagyatkoznia a rendőrségnek, a bíróságnak egyaránt. (Kétes bizonyítékul szolgált a placenta-maradvány az igazságügyi orvosszakértőnek is. A csecsemő életképes volt, vélte.) A tárgyaláson pedig úgy tűnt, Ilona olykor azt sem érti, mit kérdeznak tőle. No, nem együgyű, elméjével semmi baj. Zárkózott, kissé primitív személyiség, vélték róla. Táपीi otthonából, a népes, kilenc tagú családból menekült, mert anyja élettársa reá is szemet vetett. Albérletezett, segédmunkásnak állt, hétézer nettóért.

A bíróságon egyik főbíráló tanúsította, Ilona készült az anyaságra. Együtt hypózták a régről őrzött csecsemőholmi javát. És hónapokig reménykedett, a gyerek apja nem hagyja cserben. Hiába írt neki, a fogamzásgátló szedése ellenére is terhes lett, a fiút azóta se látta. Ilonát a bíróság emberölés büntetésében bűnösnek találta, 2 év börtönrre ítélte, a végrehajtásra 4 év próbaidőt adott. Az ítélet nem jogerős. Arra nincs törvény, 18 évesen érett-e a nő anyaságra...

M. E.

Péntek, 13.

Megyei bál, főboszorkánnyal?

Egyszer egy zenekar mit gondolt magában? Minden zenekar gondolhat valamit, a Melody Combo például azt gondolta, eleget muzsikált már mások jótékonyági báljain, természetesen ingyen, szervez hát egyet ő is, ugyancsak jótékonyági céllal. A megyeháza összes földszintjén – a kongresszusi termet kivéve – rophatják majd a táncot este 7-től hajnali 4-ig – majdnem kivilágos kivirradtig – a Szegedről illetve a megyéből érkező bálozók.

Mivel a bál napja, március 13-a egyben babonás péntek is, számos kiegészítéssel is szeretnénk szolgálni. Keresik többek között azt a főboszorkányt, aki részt vehetne, és szennációt ígérnek a számítógépes matematikusok is. Létezik ugyanis a számítógépek réme, a vírus, és az egyik éppen Péntek, 13. névre „hallgat”. Ezen a napon lép akcióba. A továbbfőrtőzés veszélye nélkül akarják bemutatni rémtetteit. Újdonságnak számít – a szervezők szerint először lesz ilyen – a készpénzes tombola. Ez

pedig azt jelenti, hogy nem encsembencsemeket sorsolgatnak, hanem készpénzt adnak a nyerőknek. A tombolabevételek 81 százalékát. Öt díjra osztják el a bevételt, a főnyeremény akár 25 ezer forint is lehet. Azonnal ki is fizetik.

Este 7-től hajnali 4-ig hosszú az idő, vacsorával is készülnek tehát. Szupernyomott áron – mondták –, és megesküdtek rá, nem fölfelé, hanem lefelé nyomják az árakat. Ez is szennáció mostanában!

Születésnapját is ünnepli ezen a babonás napon a zenekar: 15 évvel ezelőtt alakult. Négyen alapították, most hatan muzsikálnak. Igényes iparosmunkának tekintik saját muzsikájukat.

Ja, és a jótékonyág? A bevételt a Gyermek egészségügyi Alapítványnak adják. Jólesik leírni: már a jótékonyágban is tudunk versenyezni?

H. D.

Minikommentár

Taktika

Bizakodó barátom magyarázza: a kormány most azért szorongat bennünket rendre anyagiakban, hogy '94-től majd adni tudjon, immár a következő választásra gondolv. Logikus, jó taktika. Aki erőben, egészségben megéri, méltányolni is fogja.

Sz. S. I.

Tökével is rendelkező

közreműködő társat keres kft.,

Szeged Belvárosában nyíló üzlet beindításához. Áprilisi kezdés lehetséges. „Profil” megjelölésével 9137” jelígére a Sajtóházba.

Nőnap tászkavásár

Szeged, Dózsa Gy. u. 5.

Dorozsmai ABC

Március 6–13-ig

20–30%-os

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!

kedvezmény!